

Kardinál Matteo Zuppi, silný kandidát na pápeža?

Mikuláš Hučko

11. novembra 2021 ✝ Cirkev

Zdroj: Flickr

Bolonský arcibiskup, Jeho Eminencia kardinál Matteo Maria Zuppi – radšej je však, keď ho volajú Don Matteo – je človek, ktorý jazdí na bicykli a žije v domove dôchodcov pre kňazov; človek, ktorý cituje svätého Františka, Jána XXIII., evanjelium a taliansku ústavu. Bol prvým biskupom v Bologni, ktorý vystúpil na pódiu počas prvomájových osláv, vstúpil do sociálneho centra, viedol dialóg s komunitou LGBT a roztancoval utečencov v bazilike San Petronio počas omše.

Sandro Magister (1943) práve jeho označil za silného kandidáta na budúceho pápeža. Kto je Sandro Magister? Taliansky autor a novinár, považovaný za jedného z najvýznamnejších svetových „vaticanistov“, čiže odborných pozorovateľov katolíckej Cirkvi, pápežstva a vnútorného fungovania Vatikánu.

Je vôbec možné, aby sa kardinál Mateo Zuppi, bolonský arcibiskup, stal pápežom? Je to muž, ktorý dnes robí v Cirkvi veľkú kariéru. Narodil sa v roku 1955, takže je stále pomerne mladý, má iba 66 rokov, čo je určite výhoda. Vyrástol v komunite Sant'Egidio, je expertom na medzinárodné mediácie, bol členom mierových komisií OSN v Mozambiku a Burundi. Verí v medzináboženský dialóg v Európe a v *Ius Soli*, verí v Cirkev, „ktorá búra múry a stavia mosty“.

V roku 2012 sa z vôle Benedikta XVI. stáva pomocným biskupom Rímskej diecézy. Je to obdobie, kedy nadväzoval kontakty s rímskym tradicionalistickým spoločenstvom, zúčastňoval sa na tridentských liturgiách. Po zmene pápeža sa zmenil aj postoj biskupa Zuppiho.

V roku 2015 arcibiskup prichádza do Bologne, z vôle pápeža Františka sa stáva bolonským biskupom a v roku 2019 – ako jediný Talian – dostáva kardinálsky biret. Pozornosť určitých vplyvných kruhov si získal aj tým, že napísal predslov k *talianskemu vydaniu* knihy *Building a Bridge: How the Catholic Church and the LGBT Community Can Enter into a Relationship of Respect, Compassion, and Sensitivity* (Stavanie mosta: Ako katolícka Cirkev a LGBT komunita môžu nadviazať vzťahy úcty, súcitu a citlivosti) od jezuitského kňaza Jamesa Martina SJ, v ktorej predstavuje novú víziu postoja Cirkvi ku komunite LGBT. Vieme, že pápež František a James Martin sa majú veľmi radi.

Kardinál Zuppi má v každom prípade dve prednosti: prvou je, že ide o muža, ktorý je známy ako „kardinál ulice“. Ba v Taliansku je propagovaný dokumentárny film s názvom *Il Vangelo secondo Matteo Z.*, čiže Evanjelium podľa Matúša Z., kde najdôležitejšie je práve to „Z.“, znamenajúce kardinálovo priezvisko.

Promodokument predstavuje kardinála v nesmierne živých farbách ako človeka veľmi otvoreného. Vidíme ho jazdiť na bicykli, niesť si vlastnú tašku, podávať jedlo bezdomovcom, starať sa o černochoch na uliciach Ríma či v Afrike, kde tiež dlhý čas pôsobil. Nemohol by práve tento muž mimoriadnej pokory, veľkej chudoby, otvorený pre všetkých, ktorý sa venuje chudobným prisťahovalcom byť ideálnym kandidátom, ktorý by pokračoval v podstatných akcentoch pontifikátu pápeža Františka?

Toto je však iba jedna jeho prednosť. Druhou, ktorú ale v tomto filme neuvidíme, je muž, ktorý stojí za komunitou Sant'Egidio, univerzitný profesor Andrea Riccardi (1968). Je to človek, ktorý ju založil v roku 1968 ešte ako študent gymnázia. Dnes komunita pôsobí vo viac ako sedemdesiatich krajinách sveta a pomáha chudobným, ľuďom bez domova, utečencom a emigrantom. Profesor vyučoval moderné dejiny na univerzitách v Bari a Ríme, bol ministrom pre integráciu a medzinárodnú spoluprácu v talianskej vláde (2011–13), mierovým vyjednávačom v afrických krajinách. Je autorom mnohých kníh, z ktorých posledná *La Chiesa brucia. Crisi e futuro del cristianesimo* (Cirkev horí. Kríza a budúcnosť kresťanstva.) čoskoro vyjde vo viacerých prekladoch.

„Sant'Egidio sa vyznačuje tým, že nezaujíma stanovisko k najkontroverznejším verejným záležitostiam Cirkvi, najmä ak sa týkajú doktrínálnych záležitostí, ale radšej sa plaví v pokojných vodách, ktoré sú verejnosti sympatické, ako sú sympóziá za mier a planétu alebo charitatívnu prácu pre chudobných,“ vysvetľuje Sandro Magister. Keď však už musia zaujať stanovisko, doktrínu považujú za nemennú, pričom ju navrhujú meniť pomocou „pastoračných riešení“. V tomto duchu kardinál Zuppi, označovaný za kardinála ulice, naznačuje, že Cirkev by mala prijať nový, „inkluzívny“ prístup k homosexuálom a zdržať sa ich odsudzovania.

To, že sant'egidské spoločenstvo pôsobí v sedemdesiatich krajinách sveta, často chudobných a rozvojových, môže mať kľúčový význam, pretože ak sa dnes pozrieme na podobu kardinálskeho kolégia, vidíme, že je v ňom čoraz menej purpurátov z Európy či Spojených štátov a čoraz viac z krajín, ktoré by sme nazvali „periférne“.

Zdroj: Flickr

Pápež František vyberá do kardinálskeho kolégia neznáme osoby neraz z veľmi vzdialených oblastí Ázie, Oceánie, Afriky a pod. Väčšina týchto krajín má spoločné okrem iného aj to, že je tam prítomná vplyvná komunita Sant'Egidio, ktorá je uznávaná a vďaka tomu je celkom prirodzené, že cez profesora Riccardiho sa

bude usilovať „nenápadne“ osloviť všetkých týchto kardinálov z periferie a predstaviť im postavu kardinála Zuppiho ako ideálneho pápeža budúcnosti, odvolávať sa pritom na Jána Pavla II., a zdôrazňovať, že sa bude venovať ekológii, imigrantom, že pozná všetky tieto chudobné krajiny a že je to naozaj skvelý kandidát.

Výplod fantázie novinára? Možno. Sandro Magister je však muž, ktorý v roku 2002 písal o Jorgem Mariovi Bergoglioovi ako o potenciálnom pápežovi. Už vtedy poukazoval na to, že je to jeden z najsilnejších „papabile“ kardinálov. V roku 2002! Vieme, že na konkláve v roku 2005 bola snaha presadiť Jorgeho Bergoglia na Petrov trón, ktorá však vtedy nevyšla, a je jasné, že Sandro Magister je naozaj dobre informovaný.

Kardinál Zuppi podporovaný mimoriadne vplyvnou organizáciou Sant'Egidio, profesor Riccardi vydávajúci knihu, ktorá bude prekladaná do viacerých jazykov, v Taliansku propagovaný filmový dokument o kardinálovi Zuppi môžu svedčiť o jednom: beží intenzívna predvolebná kampaň, kampaň pred konkláve v prospech kardinála Zuppiho, jednoducho „perfektného kandidáta“.

A ešte jedna vec, ktorá nemusí byť až taká bezvýznamná: vyzerá to, že kardinál Zuppi ako nový pápež by mal sympatie aj tzv. veľkého biznisu, ktorý dnes hrá významnú rolu vo Vatikáne, kde pápež František pravidelne usporadúva globalistické konferencie.

Takúto konferenciu nedávno, 7. októbra, zorganizovala komunita Sant'Egidio v Ríme pod názvom Popoli Fratelli Terra Futura (Bratské národy, budúcnosť zeme), na ktorej sa zúčastnili osobnosti ako Angela Merkelová, Jeffrey Sachs, luteránsky biskup Heinrich Bedford Stroh, predseda rady Evanjelickej cirkvi v Nemecku, mnohí rabíni, imámovia a – kardinál Zuppi. Samozrejme, aj Andrea Riccardi. Zuppi tam bol prakticky ako jediný vysoký cirkevný hodnostár v spoločnosti všetkej tej globalistickej smotánky. Asi nie je na škodu, keď aj títo ľudia si povedia: „*Toto je náš človek, s ktorým si rozumieme!*“

Celý film v taliančine: <http://lepida.tv/video/il-vangelo-secondo-matteo-z-professione-vescovo>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kardinal-matteo-zuppi-silny-kandidat-na-papeza/>